

NeverLetGo.ttf

Never Let Go

0123456789

- 21 "

V Čezarei žil istý muž menom Kornelius, stotrikohorčík, zvanej Štalská. Bol rábočník a bohabojný s celým svojím domom. Dával vela almužien ľudu a ustanovične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludni videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a osloviuje ho: „Kornelius!“ Ale on na reho hľadl a prelakutný povedal: „čo je, Páne?“ Odpovedal mu: „Troje modlitby a troje almužiny vystúpili pred Božiu trávu a on si na ne spomeral. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s priemerom Peterom; byva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hororil, odšiel, zavolať si droch sluhov a rábočného rojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im rozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blízili sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyskial, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vynášenia. Videl otvorené rebra a zostupovať akisi rádobi, ako veľké prestieradlo, spisťané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štrornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. A zazrel mu hlas: „Peter, vstaň, zabil jah a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Páne, veda som nikdy nejedol nič poškvernené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „čo Boh všästil, ty renazraj poškverneným.“ Tota sa opakovalo tri razy a hned bola rádoba vzatá do reba. Kým bol Peter v rozpakyach, čo to bol za úkaz, ktorí videl, zastali pri bráne muži, ktorích poslal Kornelius, a dopytovali sa na Šimona s priemerom Peterom. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú tu traja muži. Vstaň teda, zid dolu a bez vŕhania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Králi Čomu ste príšli?“ Oni povedali: „Stotrik Kornelius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý Židovský národ vydáva svedectvo, došiel pokyn od svätého anjela aby si ta pozval do domu a vypočul troje slova.“ Zavolať ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a ſiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevaždzali. V ďalšom deň prišiel do Čezarey. Kornelius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najblížšimi priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornelius mu vysiel v istrety, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdruhol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len ľovek.“ Ako sa s ním rozprával, rošiel dnu a ſašiel tam mnoho zhromaždených. A povedal im: „Vý viete, že Ľud sa nesmie spoľati ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že remán nikoho nazývať poškverneným alebo nečistým ľovcom. Preto som prišiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, králi Čomu ste ma pozvali?“ Kornelius povedal: „Sú to štyri dni práve v tieto hodiny, čo som sa o tretej hodine popoludni modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odere a povedal mi: „Kornelius, troja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomeral na troje almužiny. Poď teda do Joppe a zavolaj si Šimona s priemerom Peterom; byva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božiou trávou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Páne prikázal.“ Vtedy Peter otrávil istu a povedal: „Naozaj pozlávan, že Boh neradiča nikomu, ale v každom narode mu je milý ter, kto sa ho boji a koná spravodlivo. Sýrom Izraela zoskal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Panom všetkých: Vý viete, čo sa počína od Galilej po krate, ktorí hľásia Júra, dialo po celej Judei; ale Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjariť nie všetkemu ľudu, ale svedkom, ktoríhô Boh vopred učil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a plili. A prikázal nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustaroval za sudsú živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každého, kto v neho verí.“ Kým Peter tota hovoril, zostupil Duch Svätym na všetkých, čo počívali slovo. A veriaci z obiežky, čo prišli s Petrom, žadali, že sa dar Ducha Svätého vyliať aj na počarov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a veľieť Bohu. Vtedy Peter povedal: „Môžete ešte niekoľko zadržať, aby boli vodou pokrstení ti, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.